

26 ÁR EFTIR BUSSVANLUKKUNA UNDIR VALAKNÚKUM

Vit kundu ikki

FERÐSLUVANLUKKA Í barnaheiminum í Pedda við Stein gøtu í Havn er aftur leikur og gleimur av børnum. Súsanna, vaksna dóttirin í húsinum, er heima í barnsburðarfarloyvi við døtrunum báðum. Møðgurnar, Poulina og Súsanna Slættanes lata í hesi grein upp dyrnar og minnst aftur á lagnutunga dagin beint undan jólum í 1986, tá húskið var við í bussinum, sum bóltaði av vegnum undir Valaknúkum í Eysturoy

– Vit finga bráðliga hugskotið at fara norður við jólagávum til skyldfólk í Klaksvík hendan sunnumorgunin. Veðrið var so vakurt, hóast kalt og eitt sløð av kava lá. Nógv hevði verið gjørt burtur úr jólunum fyri børnum í bæði sjónvarpi og útvarpi, og eg hevði skrivað ein jólasjónleik, sum var væl móttikin í nunnuskúlanum nakrar

dagar frammanundan. Jólansbúin var eisini í viðførinum. Hann ætlaði eg mæi í umborð á Ternuni, fyri at gleða børnini í grannalagnum á Biskupsstøð. Hetta var samanumtikið ein ljósar »stytsti« dagur, sum vit øll gleddu okkum til, greiðir Poulina Slættanes frá.

Vónrík

21. desember 1986 var Súsanna Slættanes trý ár. Hon var spent at sleppa til Klaksvíkar við foreldrunum og 13 ára gamla beiggjanum, Páll, at vitja systkinabørnini í Klaksvík. Hon var í reyðum sokkabuksnum og kálvaskinsfeldi. Seks ára gamli beiggin, Rani,

Bussur bóltaði oman í fjøruna

Tveir bussar hjá Tjgðeleiðum vdu saman og síðani útav. Veðrið var gott og somuleiðis útsýnið. Men vegurin er ov smalur fyri tveir bussar, har vanlukkan hendi.

Men báðumegin við eru víkstøð, bara 39 metrar eru millum tey. Hvørgin bussferarin stóðgaði tó og biðaði eftir hinum.

Triggjar kvinnur doyðu og níggu fólk blivu legd inn á Landssjúkrahúsið, tá higerill álvarsligasta ferðsluvanlukkan í Føroyum hendi beint fyri dørdag sunnudagin. Vanlukkan hendi undir Valaknúkum á Skálafjørðinum.

Tær triggjar, sum doyðu, sótu frammanfyri í bussinum, sum bóltaði av vegnum oman í fjørna. Tær blivu fannar undir vrákinum, allar á sama stað. Tær vóru systurnar Sigríð Wintherberg, 59 ár, og Elseba Jacobsen, 74 ár, úr Havn og Milly Kristina Hansen, 62 ár, av Norðskála.

Sandbáturin Høvaand tók upp bussin, sum fór

oman í fjørna og sluttu hann til Havnar. H bussurin varð koyrdur út á Tóttir. Hann kom til Havnar við Dýgvani. Bileftirlitið kannar nú báðar bussarnar. Hetta er bussurin, sum fór oman av vegnum. Heist er vegin skrednaður undan honum. Har er sera smalt, bara 5,20 metrar. Lendsvegir, nú verða gjerdir, eru vanligar 10 metrar breiddir.

Meira um bussvanlukkuna inni í blaðnum

vildi heldur vera heima, tí tey eru grannar hjá Barnaheiminum, og hetta var dagurin, har tyrflan fór at lenda har við jólamanninum. Sum síður var, vóru børnini í grannalagnum vælkomnir á Barnaheimið hendan dagin.

– Bussurin fór frá Auto klokkan 10:30. Fleiri børn úr hondbóltsfelagnum Neistanum ætlaðu sær við bussinum. Tey høvdu ikki

» Eg náddi bara at hugsa, *Hvat hendir her?* So var alt rumbul og ruðuleiki, og eg visti ikki, hvat vendi upp og niður

fingið boðini um, at dysturin, tey skuldu leika, var avlýstur, tí tey manglaðu dómara. Bussførarin gav teimum boðini, so tey ikki fóru til fánýtis, og tíbetur tað, greiðir Poulina Slættanes frá. Hon

hevur verið lærari í Sankta Frans skúla í meiri enn ein mansaldur.

– Vit fara so við bussinum niðan eftir Oyggjarvegnum, sum gjørt varð tá, niðan í kuldán. Hálkan kom sum eitt

skot. Eingin gav sær far um annað enn ein øðrvísi jólagigan og stuttligan sunnudag. Vit skuldu geva gávur, hitta systkinabørn, eta góðan døgurða og so heim at halda jólafrí.

Triggjar konur doyðu

Sjálv fekk Poulina staðfesti brák í nakka og hálsgeisla. Steinbjørn hevði brotið fleiri riv og fekk pentur seymaðar í lær og legg. Páll hevði eitt stórt sár í beininum, sum hann mátti skurðviðgerast fyri. Øll 13 fólkin, sum yvirlivdu, vóru flutt á Landssjúkrahúsið til viðgerðar.

– Onnur sluppu nógv verri frá vanlukkuni enn vit. Bussvanlukkan travdi trý mannalív. Triggjar konur doyðu. Tvær teirra vórðu slongdar út gjøgnum rútarnar og lógu undir bussinum. Tær sótu í somu síðu sum vit. So vit kenna okkum sjálvandi takksom at sleppa við lívinum.

Skadd fyrri lívið

Beinið á Súsonnu var so mikið illa farið, at hon mátti til Danmarkar at fáa viðgerð. Beinið var illa brotið og brent, og hon hevði mist stórar partar av vøddum og húð. Sjálv var Poulina ikki ment at fara, tí hon var illa fyri og hevði kraga um hálsin.

– Systir mín og táverandi svágurin fóru niður við Súsonnu annan jóladag. Sjálv fór eg niður á Ríkissjúkrahúsið til Súsonnu dagin fyri nýggjársaftan. Tá var tað, sum gekk tað upp fyri mær, at hetta fór at ganga, tó at beinið var illa farið.